

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. novembri 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden, Madalmaad) — *X versus Minister van Financiën*

(Kohtuasi C-302/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — EÜ artikkel 43 — Mootorsõidukid — Mootorsõiduki kasutamine liikmesriigis, kui see sõiduk on registreeritud teises liikmesriigis — Sellise sõiduki maksustamine esimesena nimetatud liikmesriigis sõiduki esmakordsel kasutusele võtmisel selle liikmesriigi teedel ja teises liikmesriigis sõiduki registreerimisel — Sõiduk, mida asjaomane kodanik kasutab nii eraviisiliselt kui ka sõitmiseks oma päritoluriigist töökohta, mis asub esimesena nimetatud liikmesriigis)

(2014/C 39/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: X

Kostja: Minister van Financiën

Ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — ELTL artiklite 21, 45, 49 ja 56 tõlgendamine — Siseriiklik õigusnorm, millega kehtestatakse registreerimismaks sõiduki esmakordsel kasutamisel liikmesriigi teedel — Maks, mida peab tasuma isik, kes elab kahes liikmesriigis, seal hulgas ka asjaomases liikmesriigis, ning kasutab oma sõidukit alaliselt mõlemas riigis — Teises liikmesriigis registreeritud sõiduk — Maksupädevuse teostamine mõlema liikmesriigi poolt

Resolutsioon

EÜ artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tuleb teises liikmesriigis registreeritud ja selle registreerimise alusel juba maksustatud mootorsõiduki esmakordsel kasutusele võtmisel liikmesriigi teedel tasuda maks, kui see sõiduk on peamiselt mõeldud tegelikuks ja alaliseks kasutamiseks mõlemas liikmesriigis või kui seda sõidukit tõepoolest niimoodi kasutatakse, tingimusel et see maks ei ole diskrimineeriv.

⁽¹⁾ ELT C 287, 22.9.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 28. novembri 2013. aasta otsus — Euroopa Liidu Nõukogu versus Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelva levikut — Iraani nafta- ja gaasitööstuse vastu suunatud meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Põhjendamiskohustus — Kohustus tõendada meetme põhjendatust)

(2014/C 39/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Teised menetlusosalised: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid F. Esclatine ja S. Perrotet), Euroopa Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis ja E. Cujo)

Ese

Apellatsioonkaebus, mis on esitatud Üldkohtu (neljas koda) 25. aprilli 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/10: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, millega Üldkohus tühistas Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran'i osas nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39); nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmääruse (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25); nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsuse 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT L 281, lk 81), ja nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 423/2007 (ELT L 281, lk 1) — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani vastu võetud piiravad meetmed, mille eesmärk on tuumarelva levikut tõkestada — Isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kellele kohaldatakse rahaliste vahendite külmutamist — Õigusnormi rikkumised — Vastuvõetavus — Kõnealune üksus kui valitsusorganisatsioon — Sellise organisatsiooni võimalus tugineda põhiõiguste kaitsele — Tõendamiskoormis

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. aprilli 2012. aasta otsus kohtuasjas T-509/10: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft vs. nõukogu.
2. Jätta Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehrani tühistamishagi rahuldamata.

3. *Jätta Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehrani kohtukulud tema enda kanda ning mõista talt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.*
4. *Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.*

(¹) ELT C 287, 22.9.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. novembri 2013. aasta otsus (First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ühendkuningriigi esitatud eelotsusetaotlus) — Dixons Retail plc versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-494/12) (¹)

(Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Kaubatarne — Mõiste — Pangakaardi kasutamine pettuse eesmärgil)

(2014/C 39/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Dixons Retail plc

Kostja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ese

Eelotsusetaotlus — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1) artikli 14 lõike 1 ja artikli 73 tõlgendamine — Mõiste „kaubatarne” — Kaubatarne, mis on tehtud pärast seda, kui krediitkaarti on ilma loata ja pettuse teel kasutatud ostu tegemiseks

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ artikli 2 punkti 1, artikli 5 lõiget 1 ja artikli 11 A osa lõike 1 punkti a kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti a, artikli 14 lõiget 1 ja artiklit 73, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on kauba füüsiline üleandmine

ostjale, kes kasutab pangakaarti maksevahendina pettuse eesmärgil, „kaubatarne” nimetatud artikli 2 punkti 1, artikli 5 lõike 1, artikli 2 lõike 1 punkti a ning artikli 14 lõike 1 tähenduses ja et sellise üleandmise käigus kolmanda isiku poolt vastavalt viimase ja kauba tarnija vahel sõlmitud kokkuleppele, mille kohaselt kohustub kolmas isik tasuma tarnijale kauba eest, mille ta on müünud ostjatele, kes kasutasid seda kaarti maksevahendina, tehtud makse on „tasu” kuuenda direktiiv artikli 11 A osa lõike 1 punkti a ja direktiivi 2006/112 artikli 73 tähenduses.

(¹) ELT C 26, 26.1.2013.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 21. novembril 2013 — Staatssecretaris van Financiën, teine menetlusosaline: Fiscale Eenheid X NV cs

(Kohtuasi C-595/13)

(2014/C 39/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Teine menetlusosaline: Fiscale Eenheid X NV cs

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuuenda direktiivi (¹) artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et äriühingut, mis on asutatud rohkem kui ühe investori poolt ainsa eesmärgiga investeerida kogutud vara kinnisasjadesse, võib käsitada eriotstarbelise investeerimisfondina viidatud sätte tähenduses?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „haldamine” hõlmab ka äriühingu kinnisasjade tegelikku haldamist, mis on tehtud ülesandeks kolmandale isikule?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).